

Sygn. akt V CSK 417/06

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

w sprawie z powództwa D. K.

przeciwko Gminie K., A. G., T. S. i K. S.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 lutego 2008 r.,

skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 kwietnia 2006 r.,

sygn. akt I ACa (...),

1.) oddala skargę kasacyjną;

2.) nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 11 maja 2005 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił powództwo D. K., wytoczone przeciwko Gminie K., A. G., T. S. i K. S., w którym powódka domagała się uzgodnienia treści ksiąg wieczystych nr (...)2 i nr (...)3, prowadzonych przez Sąd Rejonowy w K., przez wpisanie jej do działu II w miejsce pozwanej Gminy.

Z ustaleń sądowych bezspornie wynikało, że powódka jest spadkobierczynią S. P., właściciela zabudowanej nieruchomości położonej w K., ul. R., wpisanego niegdyś do ówczesnej księgi wieczystej nr T. (...). WL (...). Małżonkowie S. i C. P. zostali w 1946 r. wydaleny z Polski do Niemiec jako osoby podejrzane o odstępstwo od narodowości polskiej. Odmówiono im też prawa powrotu do Polski, mimo iż nie potwierdzony został zarzut złożenia przez nich wniosku o wpisanie na niemiecką listę narodowościową. Zostali ponadto pozbawieni mienia w trybie art. 2 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i ponemieckich; właścicielem nieruchomości położonej w K. przy ul. R. stał się Skarb Państwa.

Decyzją komunalizacyjną z dnia 17 października 1991 r. Wojewoda X. stwierdził nabycie powyższej nieruchomości przez Gminę K., która została wpisana w takim charakterze do ksiąg wieczystych nr (...)2 i (...)3. Gmina w latach 1992-98 wyodrębniła w budynku 3 lokale, które zostały sprzedane osobom współpozwanym w tej sprawie.

Oddalenie powództwa D. K. nastąpiło z tej przyczyny, że stan prawny ujawniony w księgach wieczystych odzwierciedlał rzeczywisty stan prawny, zgodny z decyzją komunalizacyjną Wojewody X. Pogląd ten podzielił Sąd Apelacyjny.

Przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej powódki wyłoniło się istotne zagadnienie prawne, przedstawione przez Sąd Najwyższy do rozstrzygnięcia w trybie art. 390 § 1 k.p.c.

W uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2007 r. (III CZP 46/07) wyrażony został pogląd, że w sprawie o uzgodnienie stanu prawnego nieruchomości – ujawnionego w księdze wieczystej na podstawie ostatecznej decyzji administracyjnej wydanej zgodnie z art. 18 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191 ze zm.) - z rzeczywistym stanem prawnym, sąd jest związany tą decyzją.

Powyższa uchwała składu powiększonego Sądu Najwyższego ma wiążący charakter w rozpoznawanej sprawie (art. 390 § 2 k.p.c.). Ma jednocześnie rozstrzygające znaczenie, ponieważ wykluczona została możliwość kwestionowania przez powódkę wpisów do ksiąg wieczystych nr (...)2 i (...)3, dokonanych na podstawie ostatecznej decyzji komunalizacyjnej Wojewody X. z dnia 17 października 1991 r. Należało w konsekwencji oddalić skargę kasacyjną (art. 398¹⁴ k.p.c.).

Powódka nie została obciążona kosztami postępowania kasacyjnego na podstawie art. 102 k.p.c., z uwagi na historyczny charakter tej sprawy wymagający wyjaśnienia skomplikowanych zagadnień prawnych.